

Vi passer på banen

Opgaven lyder egentlig på overvågning og patruljering for at forbygge hærværk, men vi møder mange forskellige folk på det ellers lukkede terræn: et ægtepar med en barnevogn, Hjemmeplejen, narkomaner, strejfer og unge drenge der skyder genvej til stationen.

Af: Rekrutteringsspecialist LT K.H. Ophus

”Najne-nul”. Opkaldet på radioen skærer gennem busletten. KSN tilbage i kompagniet kalder op til alle de indsatte poster ca. hver anden time. Roligt og rutineret svarer Kenneth på opkaldet og bekræfter dermed, at der stadig er kontakt mellem posten og KSN. Vi er i første køretøj, er første gruppe og svarer derfor først - herefter bekræfter de næste hold med deres respektive kaldetal. Det er helt efter bogen.

I dag er sidst vagt for vores kompagni og jeg er på besøg hos Kenneth og Kurt, der nok en gang danner makkerpar under denne indsættelse. Næsten hver weekend i snart 2 måneder har vi været indsat på denne opgave for DSB – Kenneth på mange af vagterne. Da jeg ankommer, har de været i gang i nogle timer. Jeg sætter mig ind til dem i busletten og vi kører på en rundring.

De viser mig beredvilligt objektet, sætter mig ind i opgaven og udpeger de forskellige zoner. Mere om zonerne senere.

Opgaven

Opgaven er af præventiv karakter, hvor man vha. overvågning og patruljering på en række banestrækninger, skal støtte DSBs egen indsats for at forhindre hærværk – sådan beskrev Hjemmeværnet den på deres (vores) Instagramkonto for en måned tid siden.

Netop det at man fra kommandoens side er ude og skrive om sådan en opgave, var en overraskelse for mange af os. Virksomhedshjemmeværnet har jo haft en indbygget forbindelse med flere af de store infrastrukturvirksomheder (Tele, Post og Jernbane) over en lang årrække. Virksomheder, vi også gennem årene har løst opgaver for med en betragtelig mere passiv pressepolitik. En politik vi naturligvis også efterlevede på denne indsættelse. Men nu er det nye tider og det er ikke kun skidt. Godt nok er Virksomhedshjemmeværnet hastigt på vej til at glide ind i strukturen som en række almindelige Hærhjemmeværnskompagnier, men vi er her stadig og har her haft mulighed for at vise og fortælle hvad VI er specialister i. Både på Instagram og til Generalen, der for nylig kiggede forbi objektet og fik en lyn-briefing af... Kenneth.

”I fanger os aldrig”

Men tilbage på opgaven, der, i opdraget, er en præventiv indsats mod hærværk. Det betyder, at vagten starter med at området gennemgås. Først og fremmest for at se om der er blevet malet på nogle af de togsæt, der holder på baneterrænet, men også for at se om der er lavet flere huller i hegnet. Alle huller i hegnet er markeret med markeringsstrimmel, så nye huller ses hurtigt.

Status er at der inden vi mødte på opgaven, havde været nogle ind og udtrykke deres sympati for et lokalt fodboldhold, ligesom der var skrevet en lille hilsen til folkene på opgaven: ”I fanger os aldrig”. Nu man skal jo aldrig sige aldrig, men da redaktionen lukkede, var der dog ikke taget nogen til fange.

Videre på turen udpeger Kurt en grøft og siger: "Der bag træet, et par meter fra sporet, der havde 3 nar-komaner smidt sig og var faktisk i gang med at junke, da vi tráf dem". Og Kenneth fortsætter: "Ja, de kunne ikke helt forstå at de ikke måtte være her. For de mente bestemt, at de her var mindre i vejen end så mange andre steder. Det er måske rigtigt nok, men her må de ikke være, så det var tilbage med dem op ad skrænten. Det tog sq sin tid", smågriner han. Her er det godt at kunne håndtere forskellige typer.

"Her mødte vi en fra Hjemmeplejen i går", fortæller Kurt og længere fremme supplerer Kenneth med en historie om en lille familie med barnevogn, der ligeledes var på afveje.

Og sådan er opgaven for os. Der er andre indsat på opgaven, som løser en anden opgave. Derudover er der folk hjemme i kompagniet, der bemander KSN, ligesom også støtte/forplejningsgruppen er i gang. De har leveret lidt til den søde tand og senere kommer de med varm forplejning.

Magenta zone

Og så var der de der zoner. De er navngivet efter farver, og netop den ene zone, og dermed farve var åbenbart noget som var vendt indgående: Magenta. Der havde ikke været entydig enighed om hvad denne farve mere præcist var, selvom jeg fornemmer at man over tid var blevet enig. Magenta er en farve, som ved additiv farveblanding fremstilles ved at blande lige mængder rødt og blå lys. Farven er dermed komplementærfarve til grøn (red.).

Det lyder måske fjollet, men det siger alligevel noget om en tilgang til opgaveløsningen. Ro på og tag det seriøst, men med et glimt i øjet. Det er sådan Kurt og Kenneth er gået til opgaven. For når man både kan møde et ægtepar med en barnevogn, Hjemmeplejen der er kørt forkert, narkomaner, strejfer, unge der skyder genvej til stationen – udover dem man reelt er indsats mod, så er en rolig og afklaret tilgang et godt sted at starte.

I de par timer jeg bruger sammen med dem ved baneterrænet omkring en S-togsstation på Vestegnen, sker der ingenting. Og det er jo netop en succes.

Jeg taler med Kenneth senere på aftenen, efter de er aftrådt. Der var stadig intet sket de sidste timer af deres vagt, efter jeg var kørt. Nu var det i posen derhjemme så man kunne være klar til at tage på job mandag morgen. Sådan er det for Kenneth, Kurt og de mange andre frivillige hjemmeværnssoldater, der stiller op. Der er en hverdag, der skal passes, når uniformen er lagt.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at det CH/HDKVE har ladet os vide, at DSB stadig kan mærke den indsats som folkene fra Hjemmeværnets har ydet, i form af væsentligt mindre graffiti.